

KONDITOREN

LOUIS COMESTABILE
1770 – CA. 1820

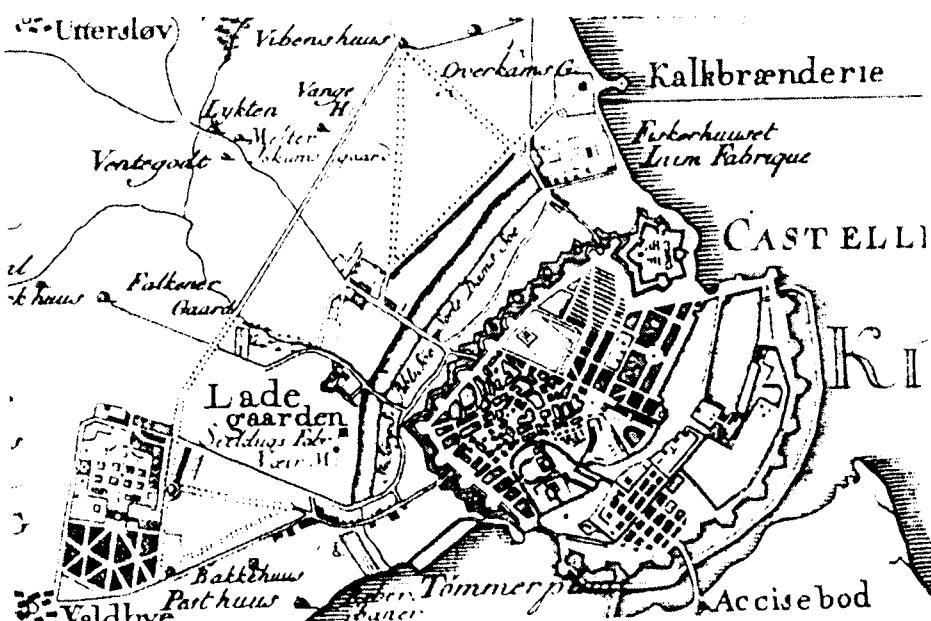

KONDITOREN

Louis Comestabile erklærede i sin ansægning om borgerskab, at han var født i Rom 1770, og at hans fulde navn var LUIGI PIETRO GIUSEPPE COMESTABILE. Han var således født i Pavestaten længe før Italien blev samlet til et kongerige, og var sikkert også opvokset dør. Han har haft et uroligt sind, været driftig og energisk; har sikkert lært sit håndværk i hjemlandet og derefter søgt større udfordringer, end han dør kunde vente at møde.

Han kom da også til at udfolde sine naturtalenter i ganske anderledes omgivelser, da han fik fodfeste i Danmark; hertil kom han i slutningen af den opblomstringssperiode, som han selv skulle opleve den tragiske afslutning på i 1800-tallets begyndelse, og det fik ham til at emigrere herfra.

Staden København var jo endnu i lang tid omsluttet af renæssancetidens voldgrave, og der var tillands kun adgang gennem de 4 porte, hvortil nøglerne om aftenen afleveredes til Kongen, men der var dog ca. 100000 indbyggere inden for voldene.

Videnskabernes Sejlskabs kort 1766

Det er svært at tro, at Louis af egen drift har fundet til Danmarks snarere end han kommet med franske tropper, eller han kan være blevet ansat hos en velhavende Dansk på besøg i Rom eller Paris. I hvert fald træffes hans navn første gang i danske arkiver i året efter den franske revolution, nemlig i Københavns Borgerskabsprotokol 17.02.1790, da han fik en bagermester Svend Nielsen som Curator. Svend Nielsen var i 1792 brædbager i Borgergade 184, men boede ikke dør i 1790 ved indkvarteringsmandtallet.

Når Louis fik en Curator, kan det have været for at blive agtewiet. Han optredet ikke i bagerlaugets svendeprotokoller, og intet antyder, hvordan han har ernæret sig de første år i København, men han blev, uvist hvor, viet til JOHANNE BEATE BECH. Hun må være identisk med den 20-årige tjenestepige af samme navn, der ved folketællingen 01.07.1787 tjente hos Christian Schiøtt i Gl. Mønt 221.

Louis blev engang selv beskikket som curator, nemlig for en Andreas Christian Olesen Bech (30.01.1797), som meget vel kan have været nær slægtning til Johanne Beate. En anden mulig slægtning, som senere omtales, er vinhandler Peter Bech, f.ca.1756.

En bjenestepige

Louis' børn fik forskellig dåb: Hans to sønner, som var barn nr. 1 og 3, fik katolsk dåb, mens alle døtrene blev dåbt som lutheranere. Den første søn fik han 03.10.1792, han blev dåbt i St. Ansgars kirke 29.10 s.Å. som "ægte søn" af Louis og Johanne Beate, havde to gejstlige til faddere og fik navnet Antonius Henricus, som senere blev til ANTON HENRIK (eller Erik).

På et eller andet tidspunkt har Louis albuet sig frem til at blive optaget i Hof- og Statskancleren: I årene 1795-1800 findes han dør som Conditor ved Arveprins Frederiks hof (Chr. VIII's broder). Dette giver sig bl.a. udtryk ved, at da datteren MARIE LOVISE AURORA blev dåbt i Nikolaj Kirke 11.04.1797 (hun fødtes 05.04.97), var faderne "grever og baroner", nemlig Grev Bauditz, Hertug Theodor, Baron Blom, Hertuginde Theodor og Komtesse de Gier.

Da Christiansborg Slot brændte 26.02.1794 efter en skorstensbrand i Arveprinsens gemakker, kan Louis have overværet begivenheden og måske have været blandt de mange frivillige, der sagte at redde beboere og indbo, og hvorfaf mange omkom - måske 100.

Slottet nedbrændte til grunden, og kongefamilien spredtes i byen. Arveprinsen og hans mor Enkedronningen flyttede ind på Rosenborg og fik senere et salg i St. Kongensgade. Ved Marie Lovises Auroraas dåb boede Louis netop i St. Kongensgade.

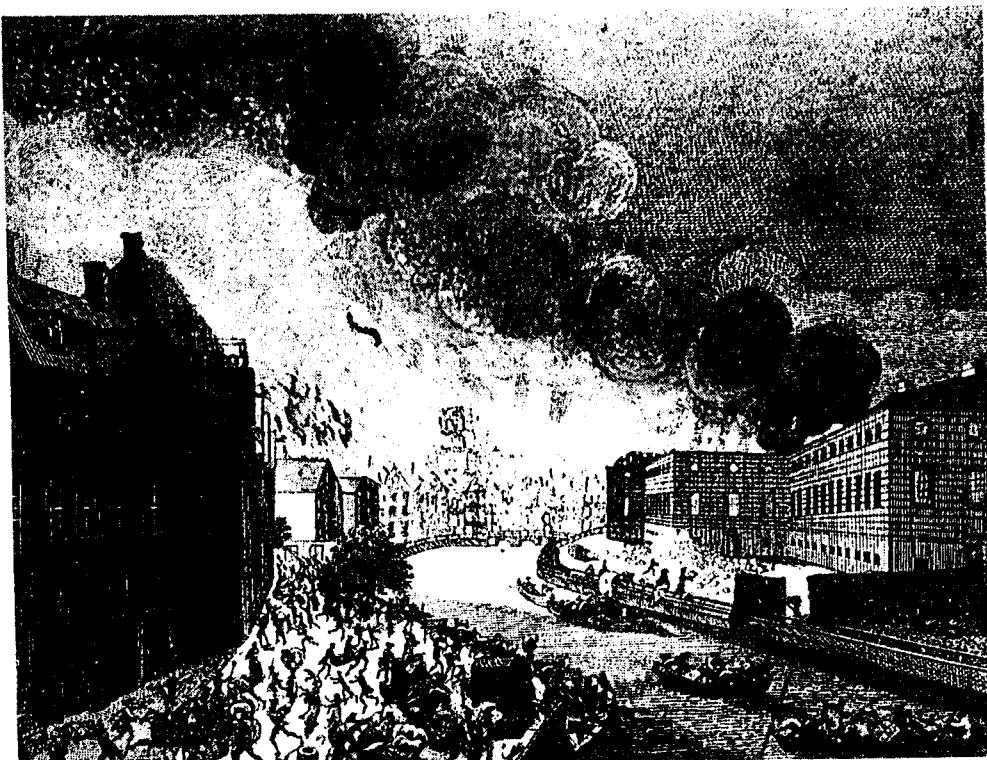
Slotsbranden set fra Højbro. Stik af G.L.Lahde, 1794.

Året efter brød ilden løs i Flædens tømmer- og kuloplæg på Gammelholm efter lang tids tørke, og branden, der varede i 2 døgn fra 05.06.1795, medførte de største ødelæggelser i byen siden den storbrand, der i 1728 havde lagt hele kvarterer i ruiner. Blandt flammernes bytte var Nikolaj Kirke og hele kvarteret deromkring, såvelsom Rådhuset, der lå midt mellem Gammel- og Nytorv, og hele det nordvestlige hjørne af byen.

1. Store Kjæbm. gade 98
 2. Østergade 11
 3. " 54
 4. Kj. Nytorv 353

Kort over brandens udstrækning 1795

Så nåede ilden Øster Kvarter. Nikolaj spir står i flammer, og folk styrter rundt med reddet bohave. Fra Assistenshuset førges pantsatte sager over til Slotsholmen med ruinerne af det nedbrændte slot. Samtidigt stik af G. L. Lahde efter tegning af C. G. Fritzsch. Kobenhavns By-museum.

I slutningen af 1700-tallet havde strømninger sydfra medført, at der opstod selskabslige klubber og senere offentlige tehuse og konditorier. I April 1788 meddelte Schweitzerne Soltani og Gregory i "Adresseavisen", at "paa Østergade Nr. 36" (nuv. nr. 50) "opvartes daglig med allehaanden Bagværker efter italienske Maade, tilligemed adskillige Liqueurs, Aquaviter, Punsch, Biskop, Limonade og Chocolade."

Tidligere fandtes de traditionelle "Sukkerbagere" under Urtekrammerlauget, men de solgte kun varer ud af huset. Nu kom disse "flittige og stæbsomme Mennesker, der selv i Forening med deres hjemmefra medbragte Medhjælpere rørte deres Dag, slæbte Ved til Ovnens og bagte deres Kager, som de derpaa, iførté deres hvide Konditordragt, solgte i deres Bod."... "De falholder i tilløkkende Butikker: Chocolade, Orangeade, Punch, Is, Gelé, Krème, Kager, Postejér, mange Slags Likører, nedlagte Frugter og den hele Mangde af Sukkerblandingar, hvormed den nyere raffinerede Sylte-, Koge- og Bagekunst har beriget vor forfængelige Tidsalder."... "Siden fremmede Konditorers Etablering i København blev saa almindelig, er det blevet Brug her, som i andre store Stæder, at Fruentimmerne komme paa offentlige Trakterhuse."

Bria Lehmann har givet en skildring af, hvordan en københavnsk kafé så ud i hans studentetiid omkring 1830: "Man kom ind i et meget utækkeligt, halvmyrkæt Lokale; paa en række Småborde stod der Tallelys i Messingstager, hver med en lille Jernlysesaks; de tændtes først, naar en Gjæst satte sig ved Bordet og slukkades, naar han gik, og Gjæsterne sade da med et Glas Punch - Stamgjæsterne tillige med en hos Opvarteren beroende Pipe - med en Avis i Haanden eller i en, ofte pauserende, halv hviskende Samtale." Der har dog nok været mere liv og

Chr. Kehlets konditori på Østergade ca. 1830

Iukus hos Italieneren Louis, da han var blevet vel etableret, og det er da også blevet sagt, at interiøret hos Soltani (i 1796) må have været ganske hyggeligt, og at hans konditori spillede en ikke lille rolle i datidens spidsborgerlige København, hvor det har været en attraktion på en tid, da de indendørs fornøjelser indskrænkede sig til det kgl. teater og klubballerne. Københavneren M.C. Bech har fortalt, hvad han og hans unge venner i 1803 morede sig med: "Vi gik imellemstunder til Conditorerne for at drikke Chocolade og drikke Likører som Ratafia, Osqvebad og Anisette. Der var dengang kun trenden: Comestabili paa Østergade, Gregory i Kronprinsensgade og Soltani paa Kongens Nytorv." Et andet sted skriver han: "Jeg besøgte i Forening med gamle, yngre Venner og Beklindtere flere offentlige Steder som hos Raus (Hotel d'Angleterre), Möllers (Hotel du Nord), Marflet, hvor der spiltes Billard og spistes Beaufsteg med Porter; hos Comestabili blev nydt Chocolade og Kager. Om Aftenen besøgte jeg ofte Teatret."

Østergade set fra Kongens Nytorv i 1788
Nr. 54 (skjult) er det 7te på højre side og Nr. 11 skræt overfor

Trode sin sikre stilling hos Arveprinsen har Louis har sikkert længtes efter at blive sin egen herre, når han på friaftener (hvis han da havde nogle) gjorde studier i marken og lagde sine planer. En skønne dag fik han da udarbejdet en ansøgning til Kongen, som han selv undertegnede med fast hånd og krusduller:

Til Kongen.

Da ieg her lærte Conditorie og ieg nu agter at ned sætte mig her i Staden som Borger, saa paa Grund heraf, beder ieg allerunderdanigst om, at Hans Kongelige Majestædt allernaadigst vil forunde mig Bevilling paa at ned sætte mig som Conditor og derpaa tage Borgerskab, en allernaadigst Bønhjærelse forventes uagtet ieg har ikke lærte her i Staden men udenlansk -

allerunderdanigst
(sign.) Louis Comestabile

Ansøgningen blev ledsgaget af en erklæring fra Louis' føresatte, dateret 27.03.1799:

At det er med Hds. Kongl: Højhed Arveprindsens Forevidende og Samtykke, at, Foreviseren heraf, Køisammes Conditor Louis Comestabile agter at tage Borgerskab her i Staden, det bevidnes efter Fortællende af underskrevne.

(sign.) E. Bülow
Arveprindsens Hof-Chef og Kammerherre

No. 4.

Tid og Elye Stilling.

6

Cit Rosgård.

Hæder

1799.

Det er mig ses Lost Conditorie
Gjøbenhavn op. den 11. April 1799 og jeg har her aghet at undtakke
Louis Comestabile, som er min far i tilkommens landet Borges
Højsydsparts Rosgård, saalige er en græd for at, bøden er
Frederick, der ej er et allers medværdig Ros, der
medværdig Ros, allas at ej er Rosgård og højsyd
at han ej har et allers medværdig Ros fremmede
Rosmejor Comestabile, men beordring var at und
og des jor et vind Borges, efter min saue Conditorie.

og Det er at regne Rosgård
nu allers medværdig Ros Comestabile
forsyndelse i myldring for
itter lost hold i Rosmejor
indmælk —

allers medværdig Ros
Louis Comestabile

Cl. 442²

p. 100.

Sagen oversendtes til Magistraten, som bad Urtekrammernes oldermand om en udtalelse, og denne svarede 22.04 s.å., at "Supplicanten har ingen bevis fremfært for sit Foregivende" (at have lært udenlands) og "ikke har lært hos nogen Condittor her i Staden, hvortil kommer endnu, at han staaer i Hans Kongl. Høghed Arve-Prindsens Tjeneste, hvor han er saa vel aflagt at han har sit rigelige Udkomme, og følgelig ikke behøver at trænge sig ind i Laugets Rettighed, og dervede giøre de Borgeres Indgreb i deres Næringsvei som i mange Aar har maattet tient og udstaaet meget ondt og Besværlighed forinden de haver erhvervet denne Rettighed, og siden efter har maattet svare Skatter og baaret Statens Byrder."

På trods af Laugets modstand indstillede Magistratens 15 mænd dog allerede 29.04 til Kongen, at "Supplicanten allerhaadigst maatte forundes Tilladelse at nedsatte sig her i Staden som Konditor; og at udsælge de dertil hørende Varer, men ikke at befatte sig med Handel med andre Urtekrammerlauget forbeholdne Varer".

10.05.1799 beordrede så Danske Kancelli Magistraten at udstede den ønskede Tilladelse; skrivelsen lyder:

Vi giver Eder herved tilkiende, at Vi, efter Louis Comestabile af Vor Kongl:Residentstad København, hans foran allerunderdanigst gjorte Ansægning samt Eders deroover afgivne Erklæring allerhaadigst have bevilget, at han som har lært Conditoriet, maae nedsette sig i bemelte København som Conditor og udsælge de hertil hørende Varer og maae han ikke befatte sig med Handel med andre Urtekrammer Lauget forbeholdne Varer. Derefter I Eder aillerunderdanigst have at rette og Vedkommende saadant....(ulæseligt).

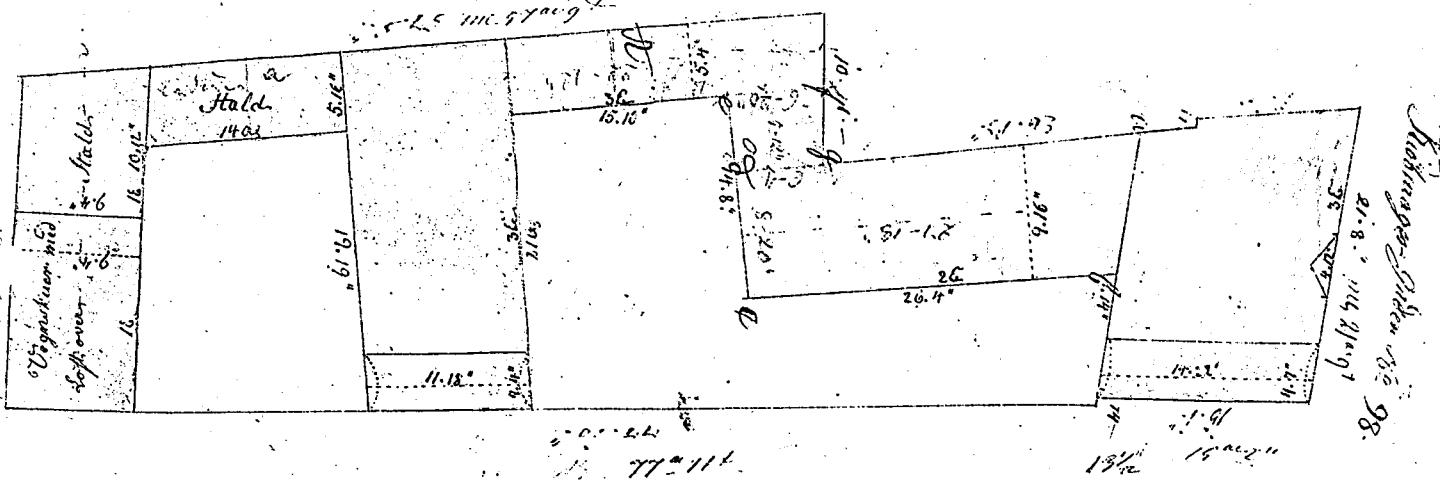
Samme dag bevilgedes Louis borgerskab i København som konditor, iflg. Borgerabsorotokollen 17.01.1800.

Louis boede 1799-1804 i Østergade 54 (nuv.nr.16) tilleje hos bogtrykker Sebastian Popp, der blev hans gode ven. Ved folketellingen 01.02.1801 anførtes under husstand nr.2 i Østergade 54:

Louis Comestabilie, Huusbonde, 31 Aar. 1' Egteskab, Conditor
 Beate Johanne, Hustrue, 35 Aar, 1' Egteskab
 Antony Louis Erik Comestabili, Søn, 9 Aar
 Aurora Marie Louise Emilie Comestabilie, Datter, 4 Aar
 Vincenz Raphael Comestabilie, Søn, 1 Aar
 Anne Marie Elisabet Møller, Huusjomfru, 18 Aar, ugift
 (hun blev Louis' 2'hustru)
 Frantz Maronie, Svend, 23 Aar, ugift
 Cornelius Ferminin, do., 18 Aar. do.
 Vincent Solies, do., 34 Aar, do.
 Carsten Harder, Dreng, 22 Aar, do.
 Andreas Faiht, do., 19 Aar, do.
 Johanne Marie Thomsen, Tjenestepige, 21 Aar, ugift
 Mette Christine Eriksen, 22 Aar, do.
 Anne Christine Thomsen, do., 22 Aar, do.

Ber var altså kommet endnu en søn i familien: VINCENTZ LOUIS RAPHAEL, som var født 14.10.1800 og blev døbt 24.10 s.å. i St. Ansgars Kirke med navnet Vincentius Ludovicus Raphael. Faderne var også her to geistlige.

Kort før den anden søns fødsel blev Louis husejer, idet han 29.09.1800 fik tilskudet den store gård i St. Kjøbmagergade 98 (nuv.nr.13 på Købmagergade). Den ligger der endnu, og gården interiøret med side- og baghusenes bindingsværk er interessant. Grosserer Friderich Tutein havde netop arvet den og fik "første Panteret i Gaarden No.98 paa Store Kjøbmagergade under Fri-mands Øvarkeer med Appartinerter, Assurancer, Forbedring og Leye, samt Shadelsholdelse i Debitors øvrige Ejendele for 19.000 Rigsdalser."

St. Kjøbmagergade 98 (38 m dyb) - Gaden ligger til højre

Det første registrerede afdrag på gilden var 2.000 Rd. betalt 23.04.1801 (3 uger efter slaget på Reden), hvorefter der betaltes 300 Rd. afdrag ved hver af terminerne Dec. 1801, Juni og Dec. 1802. 05.06.1801 "bortleiede" Louis "en del Varelser og Leyligheder i Gaarden i fire Aar fra Michaeli 1801 for earlig Leie 300 Rd." til en fuldmægtig Philip Friderick Haue. Og 18.06.1801 ulejede han "nogle Varelser" i fire Aar til Capitain Carl Vilhelm Rang for fire år.

Han lader til at have anbragt, hvad han havde sparet op hos Arveprinsen, i denne ejendom. Konditoriet derimod synes at have været indrettet i Øster-gude 54, hvor han boede; det mener i hvert fald lokalhistorikeren Carl C. Christensen.

Det lader til, at Louis har givet navn til i hvert fald en "uegte" datter, som må være født før eller under hans første ægteskab, da hans ældste søn endnu var dreng. Næsten intet tyder nemlig på, at en slægting af ham skulde have været i Danmark, og faktum er, at en kvinde ved navn ALEXANDREA MARIE COMESTABILI (alder ikke nævnt) 09.12.1821 i Trinitatis Kirke har fået døbt en datter, som hun havde fået 07.11 s.å. med hattemagersvend Andreas Feyoen i År-benraa No.245, og som fik navnet EMMA AMALIE CHARLOTTE COMESTABILI. Samme Andreas har vel været kollega til Louis' søn Vincenz, som 1819 blev udlært som hatterørger. Og en af fadderne var Jomfru Comestaboli (måske Adelaide).

Louis' indtræden i Borgerskabet medførte pligten til at gøre tjeneste i Borgervæbningen, og han blev da ansat i det Kjøbenhavnske Borgerlige Artilleri-ekorps, som var blevet oprettet i 1789 som del af borgervæbningen, men som indtil 1800 var "stillestående" og kun havde 200 mand, idet det modarbejdedes af laugemestrene.

De meniges uniform bestod her af en kjole af kraopredt klæde med mørkeblå travle, rebatter og opslag, paillegule underklader, gule knapper og kanter, paillegult underfoer og trekantet hat. Officerernes uniform var ligedan, dog med carmoisinpud kjole og galloner på hatten. Artilleristernes skulde møde i tilfælde af brand og holdt skydegeværer på Amager.

I Marts 1801 "resolverede Hs. Majestæt" foranlediget af de engelske krigstrusler "at tillade Oprettelsen af et 3' Kompanie" som led i klargøring af byens forsvar, og her blev Louis da "Bombardeer".

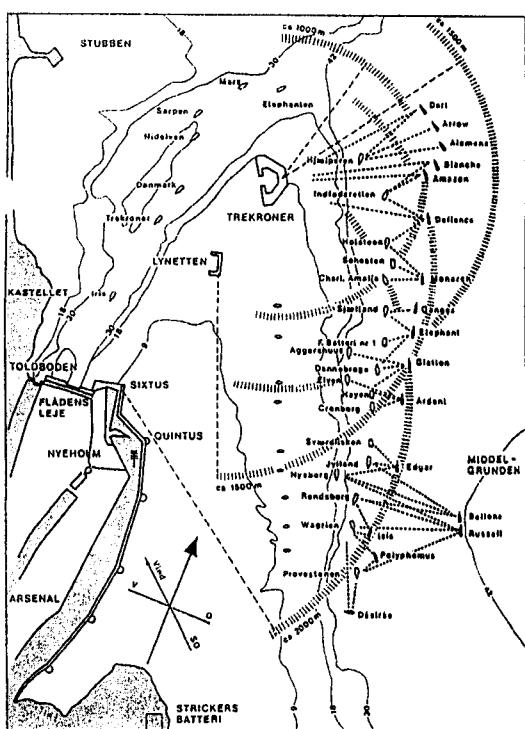
Da den engelske flåde nærmede sig Øresund, arbejdede Korpset på Tøjhuset og besatte Qvinti Lunette, som da var en fremskudt ø, og Langelinie. "Under Slaget, som holdtes den 2den April, kunde hverken disse Batterier eller Qvintus og Sextus være til synderlig Tjeneste, da Distancen endog til de nærmeste Nummere af Defensionen var alt for stor. Der bastedes imidlertid herfra en 60 Bomber." Videre nævner teksten, skrevet af Løjt. K. Kristensen i 1811, at Batteriernes Personale havde udmarket sig ved Paa-passenhed, Orden og Patriotisme". I den nedfølgende liste over de 3 snese over- og underofficerer figurerer Louis som

en af de 29 bombarderer.

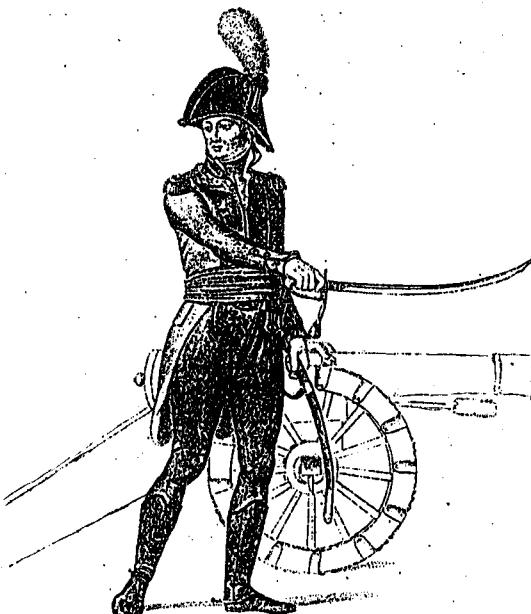
Udgangen af søslaget blev, som vi alle har lært det i skolen, at Kronprinsen, stillet over for admiral Nelsons trusel om at afbrænde de ørøbrede danske skibe med deres mandskab, gav ordre til at indstille skydningen, uden at rádføre sig med den danske kommandant Olfert Fischer. Kampen havde på dansk side kostet 370 døde og 660 sårede.

I de næste to år udvidedes korpset til 6 kompagnier med i alt 900 mand, og majorer og kapitajner fik derefter gage. I 1804 fik korpset et nyt reglement, hvorfra par. 26 senere skulde få betydning for Louis: "Naar det Tilfælde skulle indträffe, at een, som ei er Vor indfødte Undersædt, har ladet sig engagere ved dette Corps, og han formede ist sin Anciennitet og øvrige Conduite er kommen så vidt, at han kan bringes i allerunderdanigst Førslag til at være Over-Officer, da bør der om hans Naturalisation gjøres Os allerunderdanigst Forestilling, og ville Vi i saa Fald allerhaedigst have Os forbeholden derpaa nærmere at resolvære."

Februar 1805 antoges en medicinsk student Sødt til "Chirurgisk Assistent" ved korpset med

Kort over slaget på Røden

KLEDEDRAGTER I KØBENHAVN
En Borg. Artillerie Officer. En Bürg. Art. Officer.
Jeg har talt, indgående.

Artilleriofficer
af Borgervæbningen

BATTAHLEREN d. 2 April 1801, paa KJØBEVÆLVS Reed.
Draagegengravur af C. A. Lorentzen.

36 Slaget på Rheden 2. april 1801. J. F. Clemens efter C. A. Lorentzen.

150 Rdlr. årlig gage. Han havde gratis forrettet denne tjeneste siden 1801. I December 1805 blev det forment barbersvende ved korpset at årelade og udtrække hender, medmindre de "ere befundne duelige dertil af det Kgl. chirurgiske Akademis".

Louis har sikkert på kort tid indrettet sit konditori i Østergade 54, så snart han fik bevillingen dertil, og har ansat, eller hidkaldt fra deres hjemland, de tre svende, der et år efter boede hos ham. I privatlivet var han også aktiv - Johanne Beate kom på Fødselsstiftelsen og fik 28.01.1801 en datter, som blev døbt dør 04.02.s.å. med navnet ADELAIDE ISIDORA VICTORIA. Fadderne var Mad. Margrethe Popp f. Holm, Mad. Antoinette Louise Lange f. Olsen og Hr. Bogtrykker Sebastian Popp. Men så begyndte lykken at vende for Louis: 12.02.1803 døde Johanne Beate i Østergade 54 "af Kolik" - måske var hun gravid.

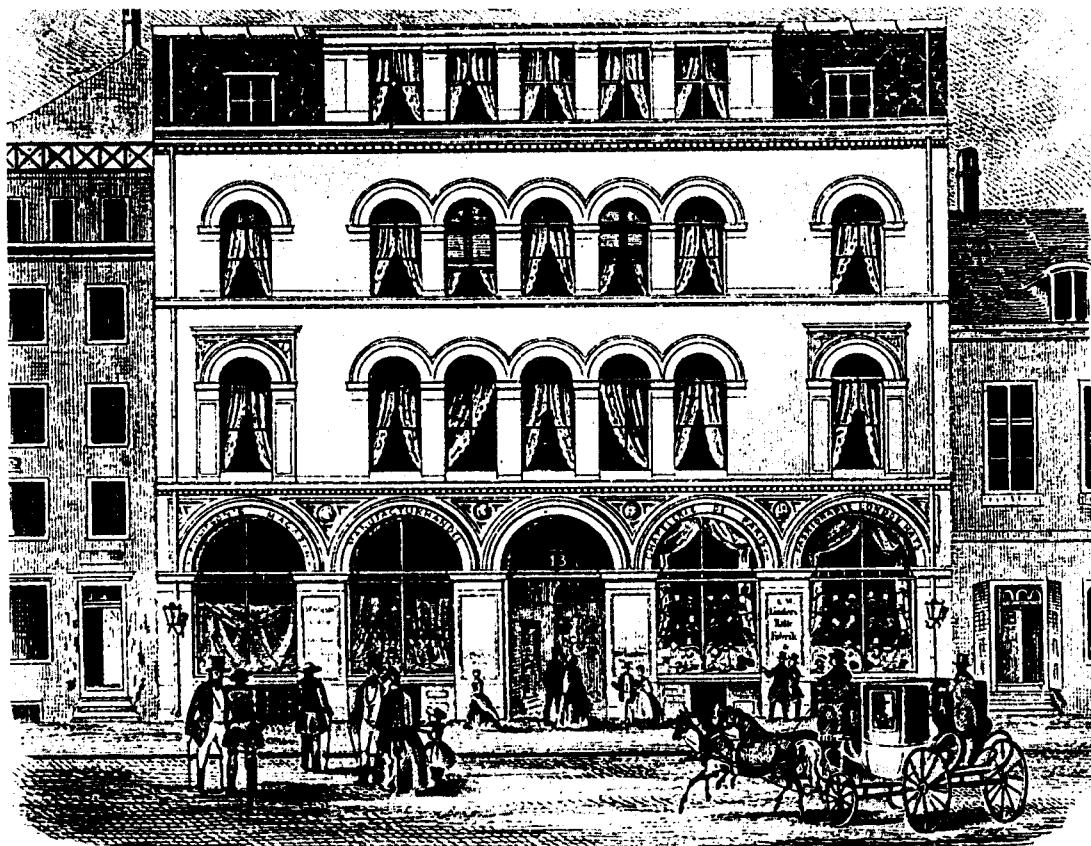
Ser et kunne indgå nyt ægteskab var det da nødvendigt for Louis at skifte med sine børn, og der er i den anledning registreret et Samfrændeskifte under Nr. 35/65 af 20.05.1803, hvorfaf fremgår, at der var 4 umyndige børn: Anton Henricus 11 Aar gl., Vincent 3 Aar, Aurora Lovise Emilie Marie 6 Aar og Adelaide Isidore Victoria 1-1/2 Aar. Værge for børnene var Bogtrykker og Skrivtstøber Sebastian Popp, beskikket af Magistraten 27.04.1803.

Boets formue bestod i fornævnte gård i St. Kjøbmagergade 98 til værdi 18000 Rdl. samt konditoriets vareforråd 600 Rdl. og tilgodehavender 200 Rdl., ialt 19300 Rdl.. Gælden var på ialt 19300 Rdl., hvoraf prioritetsgæld til Fr. Tutein på 16100 Rdl., boets Summa var altså blot på 100 Rdl., som efter loven deltes

med 50 Rdl. til Louis selv, 16 Rdl. 4 Sk. til hver af sønnerne og 8 Rdl. 2 Sk. til hver af døtrene. - Teksten fortsætter: "Men da bemeldte Børns Arv er så liden at samme kan udbetales Enkemanden til deres Fornødenheder at anvendes, saa vilde han anvende samme dertil og af Faderlig Kierlighed som en Gave tillægge dem hver uden forskiel paa Kjøn 500 Rdl. ... hvorfore han til dem udstæder sin Pante Obligation med 2den Panteret i bemeldte hans eyende Gaard Nr. 98 ..." etc. Kapitalen på 2000 Rdl. skulde stå uopsagt hos faderen indtil børnene blev myndige, medmindre han skulde dø eller sælge gården; i så fald skulde den indbetales i Stadens Overformynderie efter 1/2 års opsigelse.

14 dage efter skifteforretningen, nemlig 03.06.1803, blev Louis viet "paa Frederiksberg" (iflg. Nikolaj kirkebog) til Jomfru ANNE MARIE ELISABETH MØLLER, født ca. 1793, hans hidtidige husjomfru, og 09.05.1804 fødte hun ham datteren CLEMENTINE OLYMPIA LAURA på Fødselsstiftelsen, hvor hun døbtes 19.05 s.å. med fadderne bogtrykker Popp og hustru og Mad. Mortensen. Men allerede 28.05 døde den spedte i Østergade 54.

Hetop på den tid var Louis særlig optaget af sine forretninger. Han havde, fået kig på en passende ejendom i Østergade, som i 1798 kunde opvise følgende etableringer, iflg. Kbhs. Husregister: Nr. 13, Spisevært Brünning; Nr. 36, Conditor F. Andr. Howiz; Nr. 43, Franskbager Marschal; Nr. 45, Tracteur Werneke; Nr. 45, Oddrup, Selskabsvært for Det Venskabelige Selskab. Og lige om hjørnet den særligt kendte Conditor Gianelli på Kongens Nytorv.

Østergade 13 i 1850 - i 1805 havde det nr. 11
og husede Comestabiles konditori. Senerehen Rydbergs Kælder

Vindandler Peter Bech havde 1795 købt gården Østergade 11 af hofarkitekt Kirkærup, som havde opført den 1793, og fik den vurderet til 24100 Rdl. Da han i 1797 solgte den til Chirurgus A.C.Wandel, blev den vurderet til 29500 Rdl. For at erhverve denne velbeliggende ejendom solgte Louis 26.03.1804 gården i Købmagergade for 21.500 Rdl. til Procurator Palle. 18.12.1804 kvitterede Overforvaltenderiet for indbetaling af de 2000 Rdl. til børnene.

Louis overlod så gården nr. 11 på Østergade, som efter 1806 fik nyt matr.nr. 10, og som idag har nr. 13 på Østergade. Den blev 25.06.1804 belænt som følger: 1' panteret (5000 Rdl.) til Kbhs Brandforsikring; 2' do. 8000 Rdl. til grosserer Ludvig Ziro; 3' do. 3600 Rdl. til Det Rømerske Sukkerraffinaderie I/S; og endelig måtte han 07.01.1805 mod 4' panteret låne endnu 3000 Rdl. af købmand Gerson Levy. Hans situation var tydeligvis anstrengt, og følgerne viste sig da også snart.

Lige fra 2. termi 1805 gik Louis fallit! 02.12.1805 foretages efter hans egen ønskning skifte i denne anledning; han var ikke selv tilstede, derimod "Generelens Hustrue og hans Bror Antoine Comistabili". Da intet andet anlyder, at en broder til Louis nogensinde har været i København, må det antages, at frøbrodre her varer hans ældste, da 13-årige, sør Anton Henrik, som senere visste sig at engås løvfaldigt med sandheden - men det er en anden historie.

Rklidsprotokollen opregner minutist, men uden værdiangivelser, konditorier og hjemmete store mængde luksuspræget inventar, rum for rum i stue, 1' og 2' sal, kvist og kelder. Der har været butik og konditori med køkken i stuen, spisesaloner med køkken og sovekamre på 1' og 2' sal samt kontor og værelser for tjenestefolkene på kvisten. Eksempelvis for 1' sal:

"Paa Sahlen, tre Speyle i Mahognie Ramme, 4 Fag Sirtzes og 4re Fag Rulle Gardiner. 1 Lysse Krone, 6 brunmahlede Borde, 1 brun mahlet do., et stort firkantet Bord med Voxdugs Betræk, 25ve Stole med Hestehaars Sæder.

I Kabinetet indenfor, et fag Sirtzes og et fag Rulle Gardiner, 1 Kabinets Lampe, 2 Ovale brune fyrré Borde, 8te Stole, med Hestehaars Sæder.

I Rund Stuen, et fag Rulle Gardiner, et umahlet Bord, et stort Skab tre Døle, 1 do. med Glas Dørre, i disse Skabe gult Steen Tøy 2 Termer. Ar Frugtkurve 2 Senops Kander 6 Saltkar 4re Salatiers, 8te afflange Fad, 6 runde do. 2 Soupe Skaaler, 30ve dybe Tallerkener, 72ve flade do. 12 Desert do. 8te plet Saltkar, 6 brød Kurve, 4re Pouteillebakker og 8te par plet Taffelstæger, 6 Staal Lysse Saker, 20ve par Porcellains Thekopper, 54ve Maderia Glas, 58 Schampagnie Glas, 46 mindre do., 48ve Krém Glas, 23ve Karafler, en Lampe, 23ve Schele Glas, i Dunk med Tragt, 8te Glas Saltkar og 5 plet Peberbøsser 40 par sort skaftede Bord Knive."

Der havnes bl.a. 16 spejle, marmorborde, chokolade-maskine, 4 lysekroner, silke-gardiner og kobberstik, og "2 gl. klaverer som sagdes at tilhøre sonnen". En bilært idé om, hvor mange der boede i huset, fås ved at opregne sengestedernes hvor mange dersov i hver seng er dog svært at vide. Generelt var de bedre senge forsynet hver med 2 dyner (over- og under-), 2 puder og 1 par legemer. Himmelsgangen dog med 3 madrasser, 3 puder, 1 overdyne og 1 par lagerør, samt Sirtzes Dinhæng.

Bluestagen:	1 foldeseng i Kabinetet
	2 standsenge i "Portrammen"
	2 ottomaner i Dameværelset
1' sal:	1 himmelseng i Sovekammeret
	1 alkove i Alkovestuen
2' sal:	1 alkove og 1 ottoman i Alkovewærelset
	1 ottoman i Kabinetet

- Kvæstuen

 - 1 barneseng i Rundstuen
 - 2 senge (formodet) i ammens og det tilstødende værelse, som begge forsegledes og undtages af opgørelsen
 - 1 slagbank på "det saakaldede Contoir"
 - 1 standseng i samme rum
 - 1 seng på Kokkens Værelse
 - 1 standseng med lejet sengetøj på Svendenes Kammer
 - 1 standseng på Karlenes Kammer

Ialt såledees 15-20 sengopladser og 3 ottomaner; efter mængderne af inventar at denne har der dog sikkert været rigeligt at gøre for alle beboerne dagen lang.

Ved skifteforretningens afslutning blev huset forseglet, "men derved meddeles Pignonneace som tilklaendegav at de i Kielderen værende Sex Oxehoveder Rydwil er ham tilhørende og at det Syvende som og der er beroende tilhører Ger-
son". Noglerne blev nu "tagne i Rettens Bevaring, Og Forretningen saaledes
stillet i Berre."

Nogen må imidlertid have haft tillid til Louis' evner i faget, omend han måske havde slæt for stort brød op. 13.12.1805 "blev hans under Behandling tægen Fallit Boe extraderet til de allermaadigst bevilgende Commissarier Land- væsens Commissair Bay og Vinhandler Peter Bech" (der var han igen!), som foreviste en Egl. allermaadigst Bevilling af 9de d.m. til at tage boet under behandling. Herefter kunde han så fortsætte sin virksomhed, men under administration af de to nævnte, hvad der måske har været ham en lettelse. Og så blev Elisabeth igen gravid....

I København Veiviser for årene 1800-1804 ses Comestabeli, Louis, Conditor, Østergade 54; i 1805 er adressen Østergade 11, hvor han er husets ejer;

i 1807 er han Conditor og Restaurateur, og i 1808 er husnummeret ændret til 13 (iflg. den nye matrikel), ligesom han nu er "Sec.Lieut. ved det borgerl.Artilerie og Conditor" (herom senere); i 1809 er han blevet Prem.Lieut., og er stadig husets ejer, men i 1810 er han på en ny adresse, nemlig Tracteur i Raus Gaard 356, hvor det nuværende Hotel d'Angleterre ligger. 1811 var han så på højnet af Gothersgade og Kongens Nytorv i nr.353, hvor han fortsatte til 1812; i 1813 står han der endnu, men kun som Tracteur uden ligtnanttitlen.

Tilbage til familielivet. Godt 9 måneder efter at Louis var blevet sat under administration måtte hustruen på Fødselsstiftelsen, hvor hun fik datteren ELISABETH CLEMENTINE GERTRUDA, men moderen døde kun 27 år gammel. Datteren blev hjemmedøbt og fik først konfirmeret dåben i Trinitatis Kirke 17.01.1810 samtidig med halvsøsterens dåb. Begivenhederne synes at have overvældet Louis, og i kirkebogen blev fødselsdatoen givet som 07.06.1807. Hun er ikke fundet i Fødselsstiftelsens register, og ved skiftet efter moderen 15.07.1807 er hendes alder opgivet til 3/4 år, så hun må antages at være født i dagene nær moderens død.

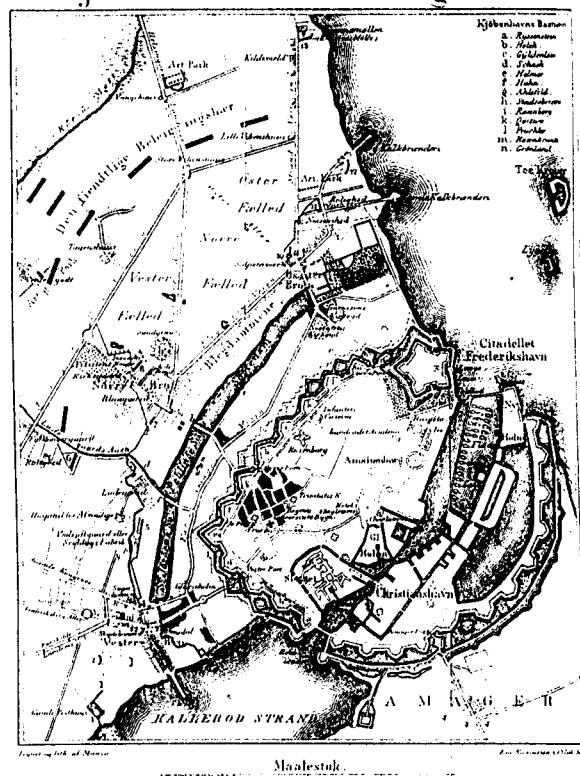
Skiftet efter Elisabeth, "som var død i Barselseng", foretages i "hans Gaard Nr.12 på Østergade", et ganske lille nabohus til hans konditori i nr.13. "Da alt hvad han ejede er givet under Behandling...saa maa ved Dødsfaldet lige saa lidt som nu noget til Behandling efter hans Hustru at opgive, naar undtages hendes ubetydelige Gangklæder hvilke skulde allerede være anvendte og skulde blive anvendte til Klæder for Barnet og Reqvirentens øvrige Børn." Derfor kunne forretningen umiddelbart sluttet.

Louis plejede jo ikke at spilde tiden, og 24.07.1807 blev han da iflg. Holmens kirkebog viet for 3' gang, nu til jomfru ANNE ELISABETH BAGGESEN, "ved Huus Copulation paa Frederiksberg, forrettet af Hr. Liebenberg, som uvedkommenie Præst". Det er ikke klart, hvor længe han boede i nr.12, men iflg Kbh.s Husregister boede han 1809 i Vimmelkraftet 23 (nuv. Jorcks Passage), men ejede Østergade 13.

I midlertid var Napoleonskrigene i fuld udvikling, og Kronprinsen, der var landets egentlige regent, havde siden 1805 forlagt sin stab og hovedstyrken af haren til sydgrensen for at kunne imødegå en mulig fransk invasion. Men for England var det væsentligt at forhindre, at den danske orlogsflåde faldt i Napoleons hender, og det blev særligt aktuelt efter fredsslutningen i Tilsit 07.07.1807 mellem Frankrig og Rusland. 08.08 nædede en engelsk flådestyrke frem til Øresund, og Kronprinsen rejste fra Kiel til København for at organisere byens forsvar. 3 dage efter vendte han tilbage til Kiel uden at den engelske udsending, som 07.08 var blevet afvist i Kiel, men havde fulgt efter ham til København, nædede at blive forrestillet for ham. Så opgav englænderne at forhandle, og 16.08.1807 landsattes 30000 britiske soldater ved Vedbæk, hvorfra de gik i stilling omkring København.

Kronprinsen havde overladt kommandoen til den 72-årige general Peymann med ordre til at modstå belejringen til det yderste og ubetinget nægte at udlevere

Kjøbenhavns Beleiring 1807.

den danske flåde, og byen sattes i fuldt forsvarsberedskab og indrettede sig på en langvarig belejring, hvad man jo havde barske erfaringer fra. Søbefæstningen var forbedret, men landstyrkerne, der talte i alt 13000 mænd, bestod af kun 5500 regulære tropper, det lidet uddannede og udrustede landeværn, det raske livjægerkorps' 300 mænd og studenterkorpsets 800. Desuden var 4000 mænd i det frivillige brandkorps i beredskab. Folk blev yderligere tvangsduskskrevet på gaderne, og der indhentedes forsyninger af alle slags. Forstæderne mellem voldeerne og skerne blev afbrændt, og der indledtes kanondueller mellem danske kanonbåde og de engelske landbatterier. 31.08 gjorde 2000 mænd med livjægerne et vovet udveld fra Classens Have på Østerbro, hvorfra general Peymann fik en kugle gennem henet, og dagen efter modtog han et ultimatum om udlevering af flåden; han tilbød at sende en kurér til Kronprinsen i Holsten, men det blev afslået, og til et sidste tilbud om byens overgivelse blev svaret et Nej. Louis var allerede under optakten til begivenhederne blevet udnevnt til Second Lieutenant 08.05.1807. Man kan kun gisne om, hvad han personligt opivede i denne periode, hvor han sikkert har været yderst aktiv og forretningen har måttet passe sig selv. Men der findes en del øjenvidneberetninger om dette historiens første bombardement af en civilbefolkning, som koncentreredes om den bydel, der omgiver Frue Kirke.

Situationsbillede fra belejningsdagene i 1807. Midt i billedet tager en hustru afsked med sin mand, som måske vil falde under de forventede kamphandlinger. Tegning på Det kgl. Bibliotek.

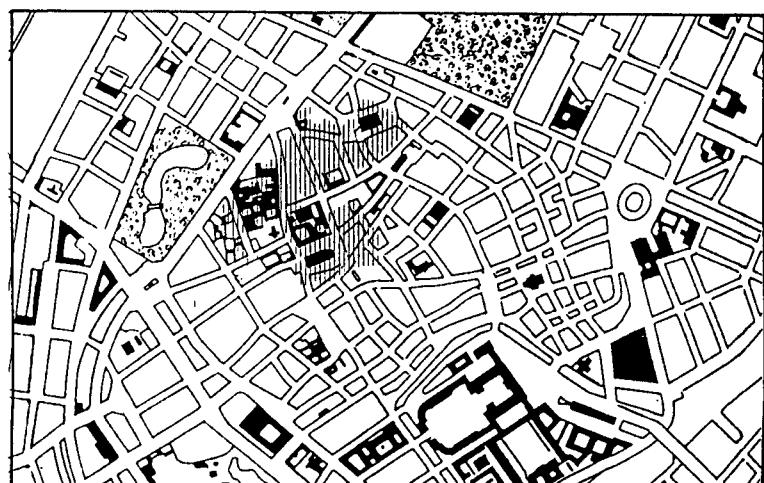
Om eftermiddagen 02.08 begyndte uden varsel bomber og brandkugler at regne ned over de lamslæde indbyggere. Et nyopfundet våben, raketter med modhager, som hagede sig fast i tæge og antændte brante, fik sin premiere. Bombardementet varede til kl. 7 næste morgen, og næste dag flygtede så mange, der kunde det, over Langebro til Christianshavn. Kl. 7 aften genoptoges bombardementet med endnu sværere følger, bl.a. fordi de mange forladte huse blev hjælpeløse ofre forilden – uden hjælp fra beboerne kunde brandfolkene ikke overkomme at bekæmpe den, men det lykkedes dog at hindre en storbrand. Den anden morgen mindskedes angrebet, men fortsatte dog ind i den tredje nat, da det kulminerede med ca. 6000 bomber og Frue Kirkes spir blev sat i brand og styrtede ned. Byen var udmatket, gaderne ufrømmelige og mange brandsprøjter ødelagt. Over 300 beboelseshuse var ødelagt, 1600 svært beskadiget. 1600 civile var dræbt og 1000 såret. 100 mænd i de bevæbnede styrker var dræbt og 346 såret.

Bombardementet, set fra Kongens Nytorv. Folk flygter fra de brændende kvarterer. Midt for ses Østergades udmunding og til højre Rau's Hotel, hvor den danske overkommando havde sit hovedkvarter. Yderst til højre Hovedvagten. Gouache af C. A. Lorentzen. Københavns Bymuseum.

Efter den frygtelige nat begyndte bombardementet igen lørdag 05.09. Samme eftermiddag gav Peymann efter for borgernes præs og sendte en parlamentær til den engelske kommandant Cathcart. Efter langvarige forhandlinger kapitulerede København kl. 4 morgen 07.09 og forpligtede sig til at udlevere den samlede flåde med alt dens udstyr, og engelske tropper skulle besætte Kastellet og alle flådens områder de 6 uger, afhængeligheden vilde tage. I denne periode fik de engelske soldater lov til uden våben at komme ind i byen, "og disse besædje var ikke til skade for de handlende her i Staden, som afsatte mange Varer til Englanderne, der betalte med guld og sølv og aldrig prættede". Så det er da muligt, at nogle af dem har indtaget forfriskninger hos Tracteur Comestabile.

Først to måneder efter kapitulationen var Kronprinsen tilbage i København og gjorde da den stakkels Peymann til syndebuk. Han blev fængslet og blev i Januar 1809 fradømt øre og liv, men blev dog 10 dage

Kort over de ødelagte kvarterer 1807

efter løsladt på Kongens fødselsdag. Det var den tidligere kronprinsregent, der var blevet konge efter Chr. VII's død. Og efter Napoleons fald fik Feymann endelig oprejning.

Ruinerne på Gråbrodretorv malet 1808 af J. P. Moller, og med staffage af C. W. Eckersberg. Manden t.h. peger på Ulfeltsstottens „skam og skændsel“ – men det er englænderne man skal tænke på. Frederiksborgs Museet.

De mange husvilde blev foreløbigt anbragt i kirkerne, i militærtelte og i hastigt opførte skure f.ex. på slotspladsen foran det nedbrændte Christiansborg, men myndighederne kunde ikke klare situationen. En privatmand, vinhandler Peter Pech, fik således et par hundrede anbragt i et af hans haves depotskure.

Nu kom Louis' belønning for indsatsen som artillerist. 18.11.1807 stilede han følgende ansægning, formelt til Kongen, men reelt til den i Rendsborg ved Ejderen residencerende Kronprins Frederik:

Til Kongen

Da jeg, som er født i Rom i Italien, har været
boesat Borger her i Staden i 7 Aar og staet som
Underofficier ved det Borgerlige Artillerie-Korps
i 6 Aar, men nu under 30 August d.A. er bleven
ansat som Overofficier ved bemeldte Korps; saa
ansæger jeg herved allerunderdanigst, at Deres
Majestæt allernaadigst vil forunde mig Bevilling
paa at erholde Naturalisation i Følge Reglement-
ets 26^e paragraaf. –

Allerunderdanigst
(sign.) Louis Comestabili

(Påtegning) Anbefales Allerunderdanigst
til Allernaadigst Bønhørelse

(sign.) N. Hallander
(Chefen for Borgervæbningen)

Louis må være rejst til Rendsborg for at tale sin sag, for dagen efter, en Torsdag, skriver Det Kongelige Generalitets og Commis-sariats Collegium i Rendsborg til Det Kongelige Danske Kancelli, at Fyrværker ved Kjø-benhavns borgerlige Artillericorps Louis Comestabili, samtidig med Overbrandmester Christopher Man, efter Hans Kongelige Højhed Kronprindsens befaling skal forundes indføds-rettighed. Fredag 20.11 indstiller Kancelliet begge til at maatte benådes med indfødsret. Og endnu samme Fredag udførdes til hver af dem et dokument med monogrammet C7 i hovedet, for Louis sålydende:

Grundet at som vi havør fundet for got efter herom allerunderdanigst Ansøgning og Begiaring at naturalisere Fyrværker ved det Kjøbenhavnske borgerlige Artillerie Corps Louis Comestabili, saa have vi allernaadigst bevilget og tilladt, ligesom vi og ved dette Post-Natura-lisations Patent bevilge og tillade, at fornævnte Fyrværker Louis Comestabili med hans ægte Afkom, som i Vore Riger og Lande blive og boe, maa agtes og ansees som om de vare fødte i bemeldte Vore Riger og Lande.
Forbydende.....etc.

Netop i dagene før Louis således tog på rejse var hans nye hustru nedkommet med EN SØN - knap 4 måneder efter brylluppet og 13 måneder efter han blev orkemand - men denne sør døde kun 16 uger gammel 03.03.1808 iflg Helligeist kirkebog. Dåben og navnet er ikke fundet.

02.06.1808 blev Louis "37 Aar gl." antaget som Premier-Lieutenant i korps nr 12 kompani. 14.07.1809 solgte han ejendommen i Østergade og åbnede så restaurant i Raus Gaard på Kongens Nytorv, som på Eckersbergs billede af Hoved-vagten næste side ses til venstre; et årstid senere flyttede han videre til Gøthsgade-hjørnet af den karré, der ses til højre på samme billede.

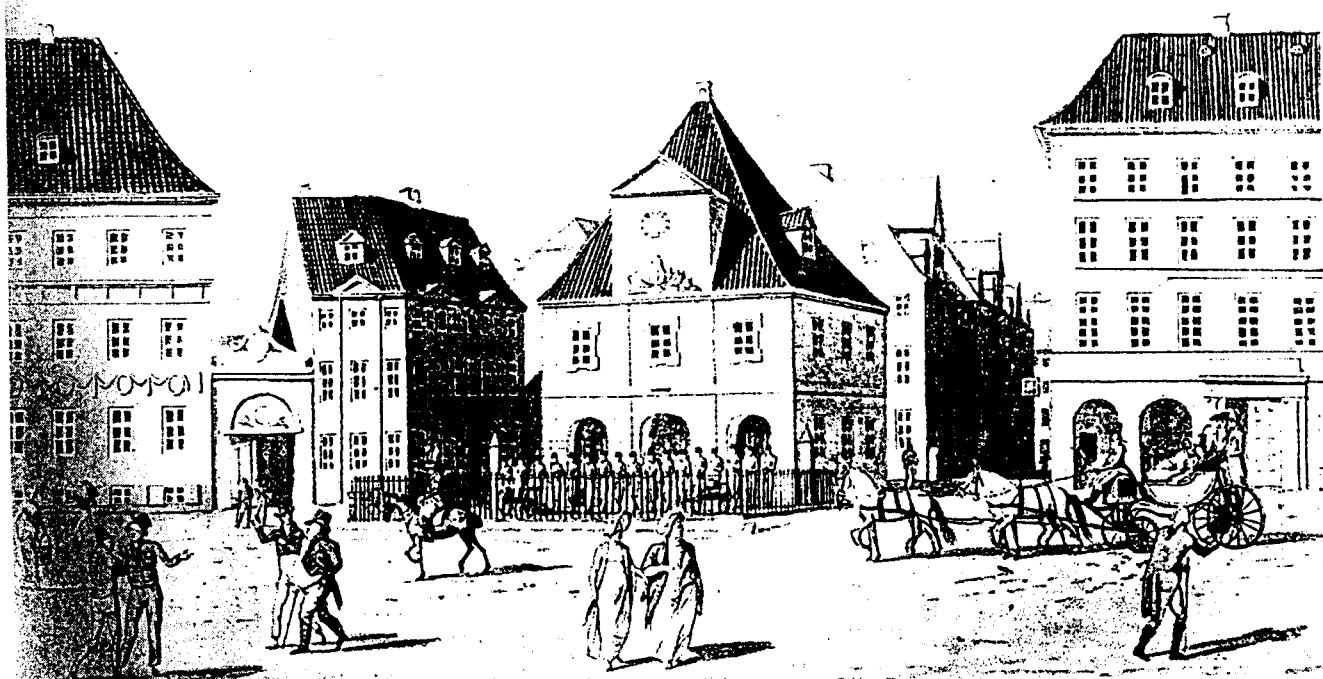
Endnu en datter fik han 29.08.1809, hun blev dåbt i Trinitatis Kirke 17.01 med navnet FRANCISCA LAGERTE LUCIA og havde til faddere Giordemoder Mad. Bauer (som bosede Amaliegade 132), Antonio Comestabile og Conditor H.C. Firmenich (Kron-prinsensgade 397). Samtidig fik den moderløse halvsøster konfirmeret sin dåb; hun var nu knap 3 år gammel.

Den ældste sørn, Antonio, stod 1809 i Kbhs. Væiviiser som Conditor, Vester-bros 64, og i 1810 med adressen Vimmelskaftet 23, som også var Louis' adresse. Han blev nu, 17 år 4 mdr. gl., efter kongelig bevilling viet i Vindergrd nær Fre-deriksverk til pige Amalie Møller fra Frederiksverk, med forloverne købmand L. Sandberg og fabrikør T. Tho. English, begge fra Frederiksverk.

Frederik VI

Herved er det småt med efterretninger om Louis. Tiderne var jo elendige for Danmark, der var kommet på den tabende side i krigene og bl.a. havde mistet Norge, og i januar 1813 kom Statsbankerotten. Hvor længe Louis holdt stand er svært at opklare, men han har spejdet efter bedre muligheder og har måske været dem i Sverige, som havde fået den franske Bernadotte til kronprinsregent. Louis synes at have haft en vis fransk baggrund, og måske sympati for de franske, især efter at englænderne kunde beskyldes for at have spoleret hans forretning.

Hovedvagten på Kongens Nytorv

Vejviseren angiver ganske vist L.Comestabili som Tracteur, Kongens Nytorv 353, i årene 1811-15, men han kan jo have overladt driften til en betroet mand, eller til sin unge hustru, hos hvem han må have efterladt børnene. I hvert fald afgik han fra artilleriet 28.04.1812 "eftér Ansøgning i Naade". (Datoen leder tanken hen på, at Rusland 05.04.1812 havde sluttet forbund med Sverige, der forberedte invasion på Sjælland, og at Danmark i Marts havde måttet stille en division til rådighed for Napoleon i Tyskland.) Arstallet passer forvrigt med et senere vidneudsagn, som tyder på, at han har forladt det hele i dette år, hvor Napoleon samlede 700000 mand til sit skæbnesværgre felttoch mod Rusland. - Vejviseren 1816 angiver på Kg.Nytorv 353 Billedhugger og Conditor A.Taddey, og denne havde faktisk fået borgerskab 24.ii.1815.

Det var ikke usædvanligt for de såkaldte Schweizer-Konditorer at forlade deres virksomhed i længere tid. Således findes en opgørelse fra 1818 over konditorer, hvori f.ex. nævnes under Kronprinsensgade 34: Gregory Hartmann, borgerbrev af 09.04.1813, "har været i Sveitz siden Anno 1810, og vides ey naar han kommer hjem. Boutikken bestyres af Nicolai Micaeli, som har Patent No.49 ved Strand Kompagniet". Og på Kg.Nytorv, Ø.Kv.6, Jerimias Meny, "überettiget Conditor som driver bemeldte Handel i Comp. med fraværende berettigede Lorentz Gammelli som ifior bortrejste til Sveitz, og forventes tilbage i næste Aar, samt

Thomas Lardelly til samme Tid, den sidste er uberettiget."

Der findes vidnesbyrd om, at Louis' umyndige børn er blevet anbragt hvor det nu har kunnet lede sig gøre - om ikke af ham selv, så af hustruen eller af en bæskikket værge. I 1816 var den 16-årige Vincent og den 9-årige Elisabeth antaget i huset hos den katolske, dansk gifte hattemager Anton Ludvig Lavignery i Pilestræde, og den yngste datter, Francisca, er som lille blevet adopteret af en Hr. Petersen.

Da sønnen Antonios hustru i 1816 ansøgte om skilsmisse, som blev bevilget 1819, begrundede hun det med, at Antonio flere år tidligere var rejst til Frankrig og var blevet borte....

Da samme Antonio 04.12.1817 halvnogen, syg, med udslet over hele kroppen og en betydelig benskade blev bragt island ved Toldboden i København, erklærede han, at han for 5 år siden var rejst med sin far til Malmö og videre til Stockholm, hvorfra faderen rejste til Norge...

Da datteren Marie Louise Aurora døde 24.11.1821 af brystsyge, var hun anset i huset hos en enke, der i en dødsannonce kaldte Marie "en Datter af afdøde Conditor Comestabile"....

Vejviseren for 1845 viser, at E.Comestabile, Conditor-Enke, boede Dron. Tvervæde 342, og ved folketællingen samme år boede Anne Elisabeth Constablin, 65 År, Enke, f. Kjbh., Enke efter Conditor Constablin", på 1'sal i den nævnte ejendom, ligesom en anden enke med to ugifte døtre, der ernærer sig ved syning. På 2' sal boede to andre enker med ugifte døtre, som også syede, og i Stuen boede ejeren, Thee og Porcellainshandler Enke Sofie Elise Rothenburg, som havde udsalg af vokslys og såbe. I side- og baghusene boede andre 7 familier, håndværkere og enker.

Det står altså endnu tilbage at opklare både hvordan Louis kom hertil og hvad der blev af ham efter 1812. Men her ser vi, hvordan han har præsenteret sig for de høje herrer ved regeringen i Rendsborg!

3. Secondl. ved Kbhvgs. Artilleri.

LITTERATUR

- Sv. Cedergreen Bech: Københavns Historie Bd.3 (Kbh. 1981)
- Bør Braemsen: København før og nu - og aldrig (Kbh. 1987-90)
- Carl C. Christensen og Axel Henriques: Stræget fra Kongens Nytorv til Rådhuspladsen
- Carl C. Christensen: De første Schweizerkonditorier i København (Historiske Meddelelser om København 2'rekke IV bind)
- Marcus Christian Bech: En Kjøbenhavnsk Grosserer og Ungdoms-Erindringer (Kbh. 1968)
- J. Søbrensen: Sværd og Banner (Kbh. 1931)
- Meddeler og Breve XXVII: En kjøbenhavnsk Embedsmand, Jacob Gudes Optegnelser 1754-1810
- Jan Møller: 1807 - en by i flammer (1982)
- Jørn Ørum-Hansen: Herre Jesu! Nu vaagner Ulykken (1983)
- K. Kristensen: Optegnelser angaaende det Kjøbenhavnske Borgerlige Artilleriekorps (Kbh. 1811)
- J. Davidsen: Det forsvundne Kjøbenhavns Borgervæbning (Fra det gamle Kongens København S. 212-226, Kbh. 1910)

Februar 1990

LOUIS Comestabile kendte efterstøggt
ca 1770 - ca 1800
af Beate Johanne Beck 1766-1803

